

CONSILIUM

ET

NÕUKOGU PEASEKRETARIAAT

ARHIIVIDOKUMENDID

Euroopa Liidu Nõukogu

1952–2012:

60 aastat õigusloomet ja otsuste tegemist

JUULI 2013

Teatis

Käesoleva brošüüri on koostanud nõukogu peasekretariaat ja see on mõeldud üksnes teavitamiseks.

Teavet Euroopa Ülemkogu ja nõukogu kohta võib leida järgmistelt veebilehtedelt:
www.european-council.europa.eu
www.consilium.europa.eu

või pöördudes nõukogu peasekretariaadi avaliku teabe talituse poole aadressil:

Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Tel +32 22815650
Faks +32 22814977
www.consilium.europa.eu/infopublic

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saate internetist Euroopa serverist (<http://europa.eu>).

Kataloogimisandmed on väljaande lõpus.

Luxembourg: Euroopa Liidu Väljaannete Talitus, 2013

ISBN978-92-824-3803-9
doi:10.2860/98642

© Euroopa Liit, 2013
Allikale viitamisel on reprodutseerimine lubatud.

Printed in Belgium

TRÜKITUD KESKKONNASÕBRALIKULE PABERILE

60

Euroopa Liidu Nõukogu

1952–2012:

60 aastat õigusloomet ja otsuste tegemist

*Nõukogu peab austama ühenduse
huvisid samal viisil, nagu ta austab iga
liikmesriigi huve, ning looma tasakaalu,
mis on õiglane nii ühenduse kui
liikmesriikide jaoks.*

Kantsler Konrad Adenaueri sõnavõtust 8. septembril 1952 Luxembourgis
toimunud Euroopa Sõe- ja Teraseühenduse Ministrite Erinõukogu avaistungil

Sisukord

Eessõna	4
Sissejuhatus	5
Algus ja edasine areng	6
1952 Euroopa Sõe- ja Teraseühenduse Ministrite Erinõukogu	6
1958 Euroopa Majandusühenduse Nõukogu Euroopa Aatomienergiaühenduse Nõukogu	8
Poliitiliste segaduste aeg.	10
<i>Tühja tooli kriis</i>	10
<i>Luxembourggi kompromiss</i>	12
1967 Euroopa Ühenduste Nõukogu	13
1993 Euroopa Liidu Nõukogu	13
Laienemine	15
Hääletamine nõukogus	16
Nõukogu töö ettevalmistamine	17
Alaliste esindajate komitee	17
Komiteed ja töörühmad	20
Peasekretariaat	21
60 aastat õigusloomet ja otsuste tegemist	23
I lisa ELi Nõukogu – 60 aastat aluslepingute artikleid	25
II lisa ELi Nõukogu – 60 aastat kvalifitseeritud häälteenamusega hääletamist	37
III lisa Peasekretärid ja peasekretariaat	43
IV lisa ELi Nõukogu – ajaloolist huvi pakkuvad dokumendid	45

Eessõna

Käesolev brošüür annab ülevaate Euroopa Liidu Nõukogu – mis on üks seitsmest Euroopa Liidu institutsioonist – tegevuse algusaastatest ja ajaloost. Brošüüri juurde kuulub plakat „Euroopa Liidu Nõukogu 1952–2012: 60 aastat õigusloomet ja otsuste tegemist”, mis on nõukogu peasekretariaadi arhiivi ajalooseeria üllitis.

Brošüür on mõeldud nii teadlastele ja uurijatele kui ka kõigile teistele Euroopa integratsiooni ajaloost huvitatutele.

Kõik väljaandes nimetatud nõukogu dokumendid on kättesaadavad nõukogu arhiivis (archives.centrales@consilium.europa.eu).

Lisalugemist nõukogu, alaliste esindajate komitee ja peasekretariaadi kohta leiab nõukogu keskraamatukogust (bibliotheque.centrale@consilium.europa.eu).

Tähelepanekud ja soovitusel on oodatud järgmisel meiliaadressil: dgf2.transparency@consilium.europa.eu

Sissejuhatus

8. septembril 1952 toimus Luxembourgis Euroopa Söe- ja Terasühenduse (ESTÜ) Ministrite Erinõukogu esimene istung. Koosolekulaua taha maha istunud, leidsid kantsler Adenauer ja teised viis ministrit, kes esindasid kõiki asutajaliikmesriike (Belgia, Saksamaa, Prantsusmaa, Itaalia, Luksemburg ja Madalmaad), end olukorrast, kus neil tuli täita kahte erinevat, pealtnäha vastukäivat rolli: ühest küljest tuli neil kaitsta oma riikide huvisid ning teisest küljest ühendada riikide vahendid kompromissiks, millest tõuseks tulu kogu vastloodud ühendusele tervikuna.

Nüüd on sellest möödas 60 aastat ning nõukogu, nagu ka Euroopa integratsiooniprotsess ise, on tundmatuseni muutunud.

- 1958. aastal loodi kaks uut ühendust: Euroopa Majandusühendus ja Euroopa Aatomienergiaühendus. 1993. aastal järgnes neile Euroopa Liit.
- Liikmete arv on kasvanud peaaegu viiekordseks: kuue liikme asemel kuulub nüüd liitu 28 liikmesriiki.
- Nõukogu pädevusvaldkond on järjest laienenud, seejuures kohati märkimisväärselt, ulatudes algselt kahe strateegilise ressursi (süsi ja teras) ühisest haldamisest „üha tihedama liiduni”, mis tegeleb paljude eri poliitikavaldkondadega, ning nõukogu haare on võrreldav rahvusriikide omaga.
- Otsuste tegemise menetlused on muutunud järjest keerukamaks.

Kõigile neile muutustele vaatamata on nõukogu ja nõukogus kogunevate ministrite mandaat jäänud kõigi nende 60 aasta vältel siiski samaks: teha ühiselt otsuseid.

Nõukogu 60. juubel on hea võimalus heita pilk selle 1952. aastal oma avaistungil pidanud ja Euroopa poliitika südameks oleva institutsiooni minevikku.

Algus ja edasine areng

1952 *Euroopa Sõe- ja Teraseühenduse Ministrite Erinõukogu*

1951. aastal Pariisis allkirjastatud Euroopa Sõe- ja Teraseühenduse asutamislepinguga loodi institutsiooniline raamistik, mis koosnes ESTÜ Ülemametist, erinõukogust, assambleest ja kohtust. Nõukogu põhiülesanne oli teostada kontrolli ülemameti tegevuse üle, esitades selle kohta arvamusi.

Erinõukogu pidas oma avaistungi 8. septembril 1952 Luxembourgis raekojas. Nõukogu oli teine institutsioon, kes oma tööd alustas. Ülemamet oli loodud viis kuud varem. Avaistungist võtsid osa kuue asutajariigi välis- ja majandusministrid. Istungit juhatas kantsler Konrad Adenauer ning istungite korraldamiseks võeti kasutusele uudne süsteem, mille kohaselt juhatas iga liikmesriik nõukogu tööd rotatsiooni korras kolm kuud. Esimene eesistujariik oli Saksamaa, kuna see riik oli asutamislepingus ettenähtud tähestikulises järjekorras esimene.

Esimesed nõukogu liikmed 1952. aastal

Belgia:

välisminister Paul van Zeeland
majandusminister Jean-Pierre Duvieusart

Saksamaa Liitvabariik

liidukantsler ja välisminister Konrad Adenauer
majandusküsimuste riigisekretär Ludger Westrick

Prantsusmaa

välisminister Robert Schuman
kaubandus- ja tööstusminister Jean-Marie Louvel

Itaalia

välisminister Alcide De Gasperi
kaubandus- ja tööstusminister Pietro Campilli

Luksemburg

välisminister Joseph Bech
majandusminister Michel Rasquin

Madalmaad

välisminister Johan Willem Beyen
majandusminister Jelle Zijlstra

© Photothèque de la Ville de Luxembourg. Foto: Théo Mey

*Liidukantsler Konrad Adenauer ja teised ministrid
Luxembourgis raekoja trepist üles minemas, et osaleda
erinõukogu avaistungil*

Avaistungil võttis nõukogu vastu oma kodukorra ja moodustas sekretariaadi, mille peasekretäriks nimetati Luksemburgi diplomaat Christian Calmes. Ministrid leppisid samuti kokku ülemameti ja kohtu liikmete põhikirjas. Ülemameti president Jean Monnet andis ülevaate oma institutsiooni senistest saavutustest ning esitas järgmiste kuude tööprogrammi. Samuti arutas nõukogu äsjaloodud ühenduse edasisi suhteid ühendusse mittekuuluvate riikide, eelkõige Ühendkuningriigi ja Ameerika Ühendriikidega, ning muude rahvusvaheliste organisatsioonidega.

Kogu nõukogu avaistungil vältil toonitati ideed, et Euroopa Sõe- ja Teraseühendus (ESTÜ) on samm palju laiemal teel edasise Euroopa integratsiooni suunas, ning seda mõtet kordasid oma kõnes nii nõukogu eesistuja kui ülemameti president. 10. septembril 1952 toimus nõukogu istungi raames välisministrite konverents, kus ministrid võtsid vastu resolutsiooni, milles kutsuti ülemametit üles valmistama ette suurema liikmeskonna ja riikideülesema laadiga Euroopa Poliitilise Ühenduse asutamislepingu eelnõu.

„Nüüd, mil Euroopa Sõe- ja Teraseühendus on loodud ning Euroopa Kaitseühenduse asutamisleping ja sellega seotud lepingud allkirjastatud, peaks ka skeptikutel jaguma julgust uskuda ühtse Euroopa loomisesse.“

Kantsler Konrad Adenaueri sõnavõtust 8. septembril 1952 Luxembourgis toimunud Euroopa Sõe- ja Teraseühenduse Ministrite Erinõukogu esimesel istungil¹

1 8.–10. septembril 1952 Luxembourgis toimunud ESTÜ Ministrite Nõukogu avaistungil protokoll, Ia lisa (CM 1 1/1952), lk 18.

© Photothèque de la Ville de Luxembourg. Foto: Batty Fischer

Aastatel 1952–1967 toimusid Euroopa Sõe- ja Teraseühenduse Ministrite Erinõukogu istungid Luxembourgis hoones Cercle Municipal

1958 Euroopa Majandusühenduse Nõukogu Euroopa Aatomienergiaühenduse Nõukogu

Kavandatud Euroopa Poliitiline Ühendus ei saanud kunagi teoks. Kohe pärast poliitilise ühenduse asutamislepingu eelnõus kokkuleppimist algas eelnõu üle tuline avalik mõttevahetus ja toimusid pikad poliitilised arutelud. Kui katse ratifitseerida Euroopa Kaitseühenduse (mille üle Euroopa Poliitiline Ühendus oleks pidanud hakkama järelevalvet teostama) asutamisleping Prantsuse Rahvussambles 30. augustil 1954 läbi kukkus, loobuti järk-järgult mõlemast plaanist. Selle asemel otsustasid kuus liikmesriiki liikuda üha tihedama majandusintegratsiooni suunas.

26. juunil 1956 Brüsselis toimunud ühisturu ja Euratomi teemalisel valitsustevahelisel konverentsil loodi komitee, mille ülesandeks oli alustada läbirääkimisi teksti üle, mida me praegu tunneme Rooma lepingutena: Euroopa Majandusühenduse (EMÜ) asutamisleping ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamisleping (Euratom), mis jõustusid 1. jaanuaril 1958. Komitee tööd juhatas Belgia välisminister Paul-Henri Spaak ning selle töös osalesid kõigi kuue ESTÜ liikmesriigi delegatsioonid.

Sarnaselt ESTÜ institutsioonilisele struktuurile koosnesid uued ühendused samuti neljast institutsioonist: komisjon, nõukogu ning (ühiselt ESTÜga) ülemamet ja kohus. Volituste tasakaal kahe täitevorgani (nõukogu ja komisjoni) vahel oli siiski märkimisväärselt muutunud, nii et nõukogu sai endale rolli, mis sarnaneb väga sellele, mis on tal ühe olulise otsuseid tegeva organina ka täna.

Kahe uue nõukogu ühine avaistung toimus 25. jaanuaril 1958 Brüsselis Palais des Académies's. Istungit juhatas Belgia välisminister Victor Larock. Istungil osalesid samuti kolme täitevorgani juhid: Walter Hallstein (Euroopa Komisjoni esimene president), Paul Finet (ESTÜ Ülemameti president) ja Enrico Medi (Euratomi komisjoni asepresident).

© Euroopa Liit

Euroopa Majandusühenduse Nõukogu ja Euroopa Aatomienergiühenduse Nõukogu avaistung 25. jaanuaril 1958 Brüsselis Palais des Académies's

Istungil tuli käsitleda mitut menetlusküsimust, kuna nõukogud tegid otsuse oma kodukorra, ühenduse esialgsete kulude ja kahe komisjoni liikmete põhikirja kohta. Ministrid leppisid samuti kokku selles, et asutatakse alaliste esindajate komitee (COREPER), majandus- ja sotsiaalkomitee ning ülemamet. Kontrastina ühenduste kolmeharulisele institutsioonilisele ülesehitusele kinnitas nõukogu soovitusel, et „kolme nõukogu sekretariaat moodustatakse samadest ametnikest”². See tähendas, et juba olemasolev ESTÜ Erinõukogu sekretariaat hakkas abistama ka neid kahte uut institutsiooni.

2 25. jaanuaril 1958 Brüsselis toimunud EMÜ nõukogu ja Euratomi nõukogu avaistung protokoll (CM2 20/1958).

Sarnaselt erinõukogu avaistungil öeldule rõhutas mitu peakõnelejat ka sel istungil ideed, et need kaks uut ühendust on vaid järjekordne samm integreerituma poliitilise ja kodanike heaolu tähtsaks pidava Euroopa loomise suunas. Nõukogu eesistuja Victor Larock märkis oma sõnavõtus järgmist:

„Sotsiaalsed eesmärgid on Euroopa Ühenduse asutamislepingu tekstis mõnevõrra varjul, [---] aga kui soovime võita nii oma riikide kodanike kui ka kogu Euroopa inimeste poolehoidu ideedele, millest juhindume, peame eeskätt silmas pidama just neid ideaale. Mis mõtet on keskenduda tootmise, kaubanduse ja kapitali vaba liikumise edendamisele, kui majanduslikku edu ei kasutataks inimeste hüvanguks?“

Belgia välisministri ning EMÜ ja Euratomi nõukogude ametis oleva eesistuja Victor Larocki sõnavõtust 25. jaanuaril 1958 Brüsselis toimunud nimetatud nõukogude avaistungil (I lisa, CEE EUR/CM/20 f/58)³.

Poliitiliste segaduste aeg

Tühja tooli kriis

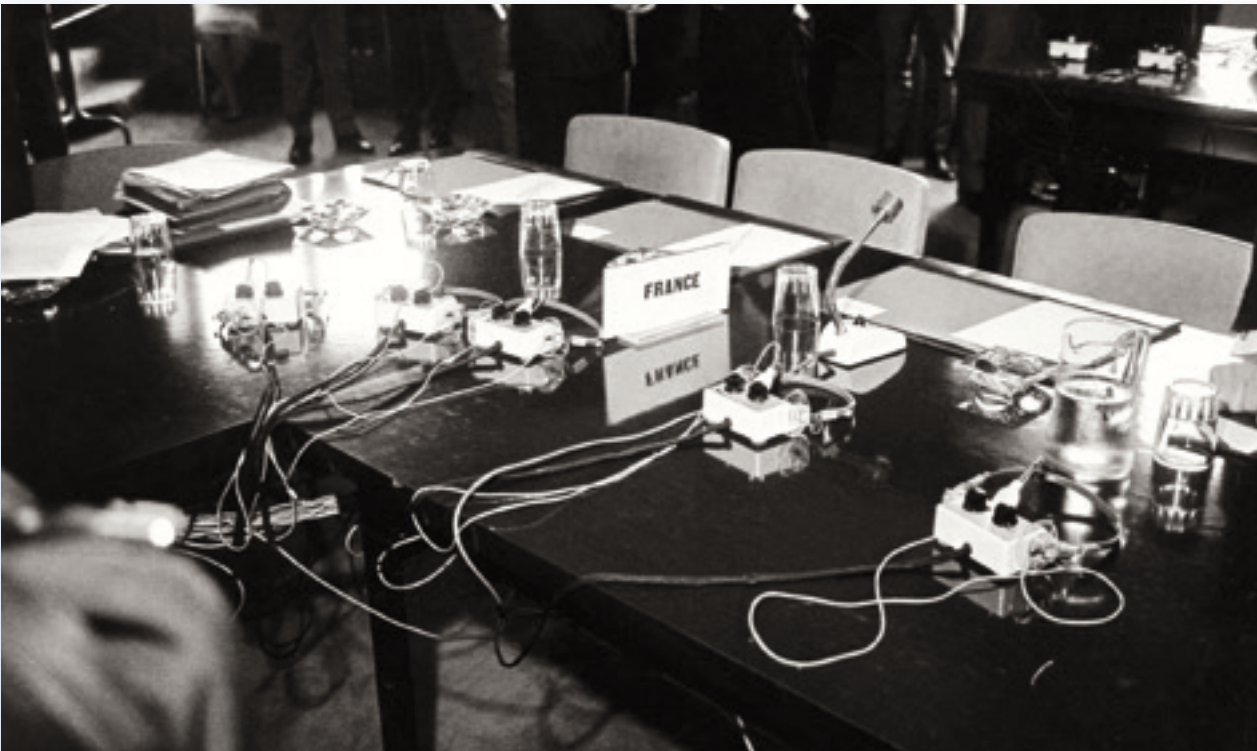
Vajadus koordineerida kolme ühenduse tegevust tekkis kohe pärast ühenduste loomist 1958. aastal ning 1960. aastaks oli juba alanud arutelu kõigi ühenduste juhtorganite ühendamise üle. Alaliste esindajate komitee pidas sellel teemal oma esimese sisulise arutelu 1960. aasta novembris.⁴ Läbirääkimised ei kulgenud siiski raskusteta. 1960. aastate poliitiline kontekst ei olnud kompromissideks soodus, mille tõenduseks on esimene integratsiooniprotsessi kriis, mille käigus Prantsusmaa ei osalenud nõukogu istungitel ja mis sai seetõttu tuntuks kui nn tühja tooli kriis.

3 25. jaanuaril 1958 Brüsselis toimunud EMÜ nõukogu ja Euratomi nõukogu avaistungil protokoll, I lisa (CM2 20/1958), lk 4.

4 10. novembril 1960 Brüsselis toimunud alaliste esindajate komitee piiratud koosseisuga kohtumise kokkuvõte (CM2 1960 RP/CRS/2, lk 4).

Tühja tooli kriisi keskpunktiks olid – nagu ikka – raha ja võim. Vastavalt aluslepingutele tuli 1965. aastaks jõuda kokkuleppele kahes ühenduse jaoks olulises küsimuses: ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) rahastamine ja nõukogus üha rohkem kvalifitseeritud hääleteenamuse kasutamine.

ÜPP rahastamise eeskirjad kehtisid kuni 1965. aasta juulini. Aasta varem oli EMÜ Nõukogu palunud komisjonil esitada ettepaneku ÜPP rahastamise kohta aastatel 1965–1970. Euroopa Komisjoni toonane president Walter Hallstein haaras kinni võimalusest suurendada üldist kontrolli EMÜ finantsstruktuuride üle ning parlamentaarse assamblee ja komisjoni vastutust. Komisjoni ettepanekuga nähti ette, et luuakse ühenduse omavahendite süsteem, mis ei põhineks enam liikmesriikide sissemaksetel. Samuti soovis Hallstein laiendada assamblee eelarvevolitusi ning anda suurema vastutuse komisjonile.

Samal ajal nende aruteludega valmistusid EMÜ institutsioonid ühisturu loomiseks ettenähtud üleminekuperioodi kolmandaks etapiks. Ühisturu loomise kolmas etapp, mille alguseks oli määratud 1. jaanuar 1965, nägi ette nõukogus üha enam kvalifitseeritud häälteenamusega hääletamise kasutamist.

Omavahenditega varustatud ühendus, tugevam komisjon ja kvalifitseeritud häälteenamusega hääletamise muutmine tavapäraseks hääletamisviisiks ei läinud kokku president Charles de Gaulle'i visiooniga Euroopa integratsiooni tulevikust. Kriis saavutas haripunkti 30. juunil 1965, kui EMÜ Nõukogu kogunes istungile, et arutada komisjoni ettepanekut ÜPP rahastamise kohta. Prantsusmaa, keda esindasid põllumajandusminister Edgard Pisani ja rahandusminister Valéry Giscard d'Estaing, näitas valjuhäälselt üles oma vastuseisu komisjonile ja ülejäänud viiele liikmesriigile. Järgmisel päeval, 1. juulil 1965, kutsus Prantsusmaa valitsus Brüsselist tagasi Pariisi oma alalise esindaja ning teatas, et Prantsusmaa ei kavatse osaleda ühelgi tulevasel nõukogu istungil ega võtta osa alaliste esindajate komitee ning muude nõukogu komiteede ja töörühmade tööst.

Luxembourggi kompromiss

Tühja tooli poliitika jätkus ligikaudu kuus kuud ning lõppes Luxembourgis neli päeva (17.–18. ja 28.–29. jaanuar 1966) kestnud nõukogu erakorralisel istungil. 29. jaanuaril 1966 tegi nõukogu avalduse, et kuus liikmesriiki on jõudnud kokkuleppele komisjoni ja nõukogu tulevastes suhetes ning kvalifitseeritud häälteenamusega hääletamise kasutamises. See kokkulepe sai tuntuks kui „Luxembourggi kompromiss”⁵.

Luxembourggi kompromissiga piirati komisjoni järjest suurenevat mõjuvõimu ning liikmesriigid said vetoõiguse. Kompromissi kohaselt peaks nõukogu juhul, kui mõni liikmesriik leiab, et otsused, mis tuleks vastu võtta kvalifitseeritud häälteenamusega, võivad mõjutada tema olulisi huvisid, „püüdma mõistliku aja jooksul jõuda lahenduseni, mis oleks vastuvõetav kõigile nõukogu liikmetele, austades nii iga liikme kui ka ühenduse huvisid”⁶.

5 17.–18. ja 28.–29. jaanuaril 1966 Luxembourgis toimunud EMÜ Nõukogu erakorralise istungi protokoll (CM2 C/12/66).

6 Sama, punkt 88.

Luxembourg'i kompromissi kohta on sageli öeldud, et sellel oli negatiivne mõju Euroopa integratsioonile, kuna see andis igale liikmesriigile võimaluse panna teatavad ettepanekud ootele ja piiras ühtlasi komisjoni mõjuvõimu. See arusaam ei võta siiski arvesse kompromissi tähtsat panust integratsiooni: kuigi see võis aeglustada integratsiooniprotsessi olemasolevate ootuste seisukohast, tegi see samas võimalikuks selle protsessi jätkumise – ja teeb seda tänase päevani! Sellest ajast on aluslepinguid muudetud viiel korral. Iga muudatusega on laiendatud ühenduste pädevusvaldkondi ning muudetud menetlusi avatumaks ja läbipaistvamaks. Samal ajal on suurenenud liikmeskond ning kuue asutajariigiga on seitsme laienemise käigus ühinenud veel 22 Euroopa riiki.

1967 Euroopa Ühenduste Nõukogu

Luxembourg'i kompromiss sillutas teed selleni, et lahendada ühenduste ja nende institutsioonide tegevuse koordineerimise küsimus. Kolme ühenduse loomisele järgnenud kümne aasta jooksul toimus nn täitevülesannete ühendamine. Liitmisleping, mida tuntakse lepingu allakirjutamiskoha järgi ka Brüsseli lepinguna, jõustus 1. juulil 1967. Sellega loodi ühtne nõukogu – Euroopa Ühenduste Nõukogu –, mis asendas ESTÜ Erinõukogu ning EMÜ ja Euratomi nõukogud. Samuti loodi lepinguga ühtne komisjon – Euroopa Ühenduste Komisjon –, mis asendas ESTÜ Ülemameti ning EMÜ ja Euratomi komisjonid. Kolmel ühendusel oli ka sama assamblee ja kohus.

Olenemata nende täitevülesannete ühendamisest, ei liidetud ühtseks tekstiks aluslepinguid. Igale ühendusele jäi alles tema õiguslik sõltumatus ning nõukogu tegutses endiselt erinevalt sõltuvalt sellest, millised volitused olid talle kui institutsioonile antud vastava asutamislepinguga.

1993 Euroopa Liidu Nõukogu

Oma praeguse nime – Euroopa Liidu Nõukogu – sai nõukogu 1993. aasta novembris, kui jõustus Maastrichti leping. Maastrichti leping oli Euroopa integratsiooniprotsessi seisukohast väga oluline, sest sellega lisati juba toimivale majanduskoostööle ka poliitiline mõõde. Leping on kõige enam tuntud selle poolest, et sellega loodi Euroopa Liit ja anti liidule kolmesambaline struktuur: Euroopa Ühendus (esimene samm), ühine välis- ja

Julgeolekupoliitika (ÜVJP, teine sammas) ning justiits- ja siseküsimused (JSK, kolmas sammas). Samuti sillutas Maastrichti leping teed Euroopa rahaliidu ja ühisraha euro loomiseks.

Euroopa Ülemkogu kohtumisel Maastrichtis saavutatud kompromiss võttis meisterlikult arvesse olemasolevaid poliitilisi struktuure liidu ühise katuse all. Esimene sammas koondas kolm olemasolevat ühendust ja laiendas majandusintegratsiooniprotsessi poliitikavaldkondi, teine sammas arendas edasi Euroopa poliitilist koostööd, mida nimetati esimest korda ühtses Euroopa aktis, ning kolmas sammas rajanes Schengeni lepingu ja selle rakendamise konventsiooni alusel saadud kogemustel.

Maastrichti lepingu sammaste struktuur piiras Euroopa Komisjoni, Euroopa Parlamendi ja Euroopa Kohtu pädevust mõjutada uusi poliitikavaldkondi, mis koondati teise ja kolmanda samba alla, mille valitsustevaheline olemus andis mõjuvõimu loomulikult nõukogule. Esimese samba (Euroopa Ühendus) raames sai esimest korda võimalikuks kasutada kaasotsustamist koos Euroopa Parlamendiga. Kaasotsustamismenetlus, mis nimetati 2009. aasta detsembris Lissaboni lepinguga ümber „seadusandlikuks tavamenetluseks”, on osutunud Euroopa institutsioonide võimutasakaalu jaoks keskse tähtsusega kontseptsiooniks ning sellest on saanud aluslepingute kohaselt seadusandlike aktide vastuvõtmiseks standardmenetlus, mida kasutatakse enamikus liidu poliitikavaldkondades.

Laienemine

Algse ESTÜ asutamislepingu eesmärk ei ole kunagi olnud kuue asutajaliikmesriigiga eksklusiivklubi loomine. Lepingu artikkel 98 ütleb, et „iga Euroopa riik võib teha avalduse käesoleva lepinguga ühinemiseks“. Kuigi nüüdseks on kirjutatud alla uutele aluslepingutele ja tehtud hulgaliselt muudatusi, on teistele Euroopa riikidele esitatud kutse integratsiooniprotsessiga ühineda kehtinud kõik need 60 aastat.

Nõukogu istung kuue liikmesriigi osalusel – 163. istung, rahandusküsimused, Brüssel, 19. august 1971

© Euroopa Liit

Eli liikmete arvu kasvades on ka nõukogu koosseis aastate jooksul suurenenud. Algaastatel istusid laua ümber kuus ministrit, praegu aga osaleb nõukogu istungitel 28 liikmesriiki. Läbirääkimiste dünaamika on samuti iga seitsme laienemisega muutunud, kuid muutunud pole tõsiasi, et nõukogul on jätkuvalt otsuste vastuvõtmisel oluline roll.

© Euroopa Liit

LAIENEMINE Kuuest liikmest 28 liikmeni

Nõukogu istung 27 liikmesriigi osalusel – 3155. istung, põllumajandus ja kalandus, Brüssel, 19.–20. märts 2012

Hääletamine nõukogus

Nõukogu saab võtta otsuseid vastu kvalifitseeritud hääleteenamusega, lihthääleteenamusega või ühehäälselt.

Seadusandlike aktide eelnõude üle peetavad arutelud ja eelnõude üle toimuv hääletamine on avalikud⁷.

Kvalifitseeritud hääleteenamus

Enne 1. novembrit 2014:

- **Liikmete enamus:** liikmesriikide enamus komisjoni ettepaneku puhul; 2/3 liikmesriikidest muudel juhtudel
- **Häälte enamus:** 260 häält 352st
- **Elanikkonna enamus:** 62% (kohaldatakse üksnes liikmesriigi taotlusel)

Alates 1. novembrist 2014:

- **Liikmete enamus:** 55% liikmesriikidest (kuid kokku vähemalt 15 liikmesriiki) komisjoni ettepaneku puhul; 72% liikmesriikidest muudel juhtudel
- **Elanikkonna enamus:** 65%

Kuni 2017. aasta märtsini võib liikmesriik nõuda endiste kvalifitseeritud hääleteenamuse reeglite kohaldamist

Lihthääleteenamus:

Nõukogu tegutseb oma liikmete hääleteenamuse alusel

Ühehäälsus

Mõne liikme hääletamisest hoidumine ei takista nõukogul võtmast vastu õigusakte, mis nõuavad ühehäälsust

Liikmesriik	Häälte arv	Rahvaarv (× 1000) ⁸	%
 Saksamaa	29	81 443,7	16,02
 Prantsusmaa	29	65 397,9	12,87
 Ühendkuningriik	29	62 989,6	12,39
 Itaalia	29	60 820,8	11,97
 Hispaania	27	46 196,3	9,09
 Poola	27	38 538,4	7,58
 Rumeenia	14	21 355,8	4,20
 Madalmaad	13	16 730,3	3,29
 Kreeka	12	11 290,9	2,22
 Belgia	12	11 041,3	2,17
 Portugal	12	10 541,8	2,07
 Tšehhi Vabariik	12	10 505,4	2,06
 Ungari	12	9 957,7	1,95
 Rootsi	10	9 482,9	1,86
 Austria	10	8 443,0	1,66
 Bulgaaria	10	7 327,2	1,44
 Taani	7	5 580,5	1,09
 Slovakkia	7	5 404,3	1,06
 Soome	7	5 401,3	1,06
 Iirimaa	7	4 582,8	0,90
 Horvaatia	7	4 398,2	0,86
 Leedu	7	3 007,8	0,59
 Sloveenia	4	2 055,5	0,40
 Läti	4	2 041,8	0,40
 Eesti	4	1 339,7	0,26
 Küpros	4	862,0	0,16
 Luksemburg	4	524,9	0,10
 Malta	3	416,1	0,08
EL kokku	352	508 077,9	100
Kvalifitseeritud hääleteenamuse künnis	260	315 008,3	62

⁷ Nõukogu avalikke mõttevahetusi saab jälgida otseülekanandes ning nõukogu hääletustulemustega saab tutvuda nõukogu veebisaidil (www.consilium.europa.eu).

⁸ Need arvud kehtivad ajavahemiku kohta 1. jaanuar – 31. detsember 2013. Nõukogu 14. jaanuari 2013. aasta otsus 2013/37/EL, millega võetakse vastu nõukogu kodukord (ELT L 16, 19.1.2013, lk 16–17).

Nõukogu töö ettevalmistamine

Alaliste esindajate komitee

1952. aastal jõustunud ESTÜ asutamisleping ei sisaldanud ühtegi sätet erinõukogu ülesehituse kohta. Uue institutsiooni otsustamisprotsessi keerukus ning vajadus kuue liikmesriigi seisukohti enne ametlikke koosolekuid arutada ja koordineerida viis siiski selleni, et 1953. aasta veebruaris, ligikaudu seitse kuud pärast ühenduse loomist, moodustati nn koordineerimiskomitee (COCOR). COCOR ei olnud alaline organ ning liikmesriikide esindajad saabusid Luxembourgigi koosolekutele liikmesriikide pealinnadest, kusjuures esindajad vahetusid vastavalt päevakorras olnud küsimustele.

Pidevast muutumisest olenemata sai komitee nõukogu istungite koordineerimise ja ettevalmistamisega väga hästi hakkama – koguni nii hästi, et 1958. aasta lepingud, millega asutati EMÜ ja Euratom, nägid ette võimaluse, et nõukogu võib oma kodukorraga „luua liikmesriikide esindajatest koosneva komitee“⁹, kelle ülesanded ja pädevuse oleksid määranud kindlaks vastavad nõukogu koosseisud. Vähem kui kuu pärast EMÜ ja Euratomi lepingute jõustumist otsustas nõukogu 25. jaanuaril 1958 oma avaistungil moodustada liikmesriikide valitsuste alaliste esindajate komitee ehk COREPERi¹⁰.

9 EMÜ asutamislepingu artikkel 151 ja Euratomi asutamislepingu artikkel 121.

10 25. jaanuaril 1958 Brüsselis toimunud EMÜ nõukogu ja Euratomi nõukogu avaistungil protokoll, (CM2 20/1958), lk 10. Lühend COREPER tuleb prantsuskeelsest nimetusest „Comité des représentants permanents“.

COREPERi liikmed said suursaadiku ametiastme ja privileegid ning nad asusid alaliselt Brüsselis. Neid abistasid riikide ministeeriumidest Brüsselisse lähetatud ekspertide meeskonnad, millest nüüdseks on saanud liikmesriikide alalised esindused. COREPERile tehti ülesandeks EMÜ nõukogu ja Euratomi nõukogu töö ettevalmistamine ning muude nende nõukogude poolt antud ülesannete täitmine.

Esimesed alalised esindajad 1958

Belgia

Jean-Charles Snoy et d'Oppuers, alaline esindaja EMÜ juures, nimetatud ametisse aprillis 1958
Joseph van Tichelen, alaline esindaja Euratomi juures, nimetatud ametisse aprillis 1958

Saksamaa Liitvabariik

Carl Friedrich Ophüls, alaline esindaja EMÜ ja Euratomi juures, nimetatud ametisse juunis 1958

Prantsusmaa

Éric de Carbonnel, alaline esindaja EMÜ ja Euratomi juures, nimetatud ametisse aprillis 1958

Itaalia

Attilio Cattani, alaline esindaja EMÜ ja Euratomi juures, nimetatud ametisse veebruaris 1958

Luksemburg

Lambert Schaus, alaline esindaja EMÜ ja Euratomi juures, nimetatud ametisse veebruaris 1958
Albert Borschette, alaline esindaja EMÜ ja Euratomi juures, nimetatud ametisse detsembris 1958

Madalmaad

Johannes Linthorst Homan, alaline esindaja EMÜ ja Euratomi juures, nimetatud ametisse märtsis 1958

1. juulil 1967, kui täitevülesanded liideti, sätestati COREPERi olemasolu esimest korda ka esmases õiguses. Liitmislepingu artiklis 4 viidatakse COREPERile ja tema rollile alaliste esindajate komiteena, kes vastutab nüüdseks ühtse nõukogu töö ettevalmistamise eest. 1993. aastal kanti Maastrichti lepinguga artikli 4 sisu üle Euroopa Liidu lepingusse ning 1999. aastal jõustunud Amsterdami leping andis COREPERile pädevuse võtta vastu otsuseid menetlusküsimustes. Mõlemad ülesanded jäid alles ka pärast Lissaboni lepingu jõustumist 2009. aasta detsembris.

COREPERi 2434. koosolek 17. ja 19. detsembril 2012 Brüsselis

1962. aastal jagati COREPER kaheks, et arvestada komitee tihedat töögraafikut. COREPER I moodustavad alaliste esindajate asetäitjad ja see komitee tegeleb rohkem tehnilist laadi küsimustega. COREPER II koosneb alalistest esindajatest endist ning valmistab ette tööd seoses horisontaalsete poliitiliste ja majandusküsimustega.

COREPER I valmistab ette tööd järgmistele nõukogu koosseisudele:

tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimused
 konkurentsivõime (siseturg, tööstus, teadusuuringud ja kosmos)
 transport, telekommunikatsioon ja energeetika
 põllumajandus ja kalandus
 keskkond
 haridus, noored, kultuur ja sport

COREPER II valmistab ette tööd järgmistele nõukogu koosseisudele:

üldasjad
 välisasjad
 majandus- ja rahandusküsimused
 justiits- ja siseküsimused

Aluslepingutes toodud kirjeldus COREPERi põhiülesandest valmistada ette nõukogu tööd ei anna täpselt edasi seda, kui tähtis on see komitee aastate jooksul olnud nõukogu töö sujuva toimimise tagamisel. Alates asutamisest on COREPERil olnud tähtis roll komplekssete ja raskete läbirääkimiste korraldamisel. Pikad ja intensiivsed ühiselt veedetud töötunnid on andnud COREPERi liikmetele suure kogemustepagasi, et aidata liikmesriikidel kompromissidele jõuda.

Komiteed ja töörühmad

Komiteed ja töörühmad moodustab kas nõukogu või COREPER ning nende ülesanne on koordineerida nõukogu tegevust konkreetsetes valdkondades. Töörühmad koosnevad liikmesriikide lähetatud ekspertidest ning on lähtekohaks konkreetsete küsimuste või ettepanekute üle peetavatele läbirääkimistele. Töörühmad viivad läbirääkimisi edasi, püüdes – kui vähegi võimalik – jõuda kokkuleppele ja teha kindlaks vaidlusküsimused, mis edastatakse arutamiseks COREPERile.

Esimene selline komitee oli kaubandusküsimuste komitee. Asutatud ESTÜ Erinõukogu avaistungil 10. septembril 1952,¹¹ tehti sellele komiteele ülesandeks käsitleda üleminekuetapi kaubandussätteid. Kaubandusajade komitee esimene koosolek toimus 29. novembril 1952 Luxembourgis.

Aastate jooksul on asutatud teisigi kõrgetasemelisi komiteesid: põllumajanduse erikomitee, majandus- ja rahanduskomitee, artikli 113 komitee (hiljem artikli 133 erikomitee ja nüüd kaubanduspoliitika komitee) ning poliitika- ja julgeolekukomitee, kui nimetada kõige tuntumaid. Samuti on loodud mõned COREPERiga tihedalt seotud horisontaalsed komiteed, nagu Antici rühm, Mertensi rühm ja eesistujariigi sõprade rühm. Ühenduste pädevusvaldkondade arvu suurenemine kajastus aina spetsiifilisema suunitlusega töörühmade loomises. Praegu on nõukogu ettevalmistavaid organeid ligi 300¹².

11 8.–10. septembril 1952 Luxembourgis toimunud ESTÜ Erinõukogu avaistungil protokoll (CM 1 1/1952), lk 8.

12 Vt dokumenti 5581/13 nõukogu ettevalmistavate organite ajakohastatud loetelu kohta.

Peasekretariaat

Nagu COREPERi puhul, ei sisaldanud ühenduste aluslepingud ka sätteid nõukogu peasekretariaadi kohta. Sekretariaat asutati ESTÜ Erinõukogu 9.–10. septembri 1952. aasta avaistungil, nagu eespool mainitud. 1958. aasta jaanuaris toimunud EMÜ ja Euratomi nõukogude avaistungil ei loodud nende institutsioonide jaoks uusi sekretariaate, vaid lepidi kokku, et kõiki kolme olemasolevat nõukogu hakkavad abistama ühe ja sama organi ametnikud. Esimeseks peasekretäriks nimetati 1952. aastal Christian Calmes ja 1958. aastal tema ametiaega pikendati. Pärast seda on peasekretariaadil olnud veel kuus peasekretäri. Praegu töötab sellel ametipostil Uwe Corsepius (vt III lisa, kus on kirjas kõik peasekretärid ja nende ametiajad).

Christian Calmes (paremal) annab oma volitused üle Nicolas Hommelile (juunis 1973)

1967. aasta juulis, kui võeti vastu liitmisleping, sai nõukogude peasekretariaadist Euroopa Ühenduste Nõukogu peasekretariaat. Kuid alles 1993. aasta novembris, mil jõustus Maastrichti leping, nimetati nõukogu peasekretariaati Euroopa Liidu aluslepingutes: artiklis 151 tunnustati ametlikult peasekretariaadi olemasolu ning sellega tehti sekretariaadile ülesandeks abistada nõukogu.

© Euroopa Liit

Javier Solana ja Pierre de Boissieu (2. novembril 2004 Brüsselis)

© Euroopa Liit

Uwe Corsepius (juunis 2011)

© Euroopa Liit

Alguses töötas sekretariaadis vähem kui tosin ametnikku. Christian Calmes kirjeldas 17. novembril 1952 Konrad Adenauerile saadetud kirjas sekretariaadi koosseisu:

„Selle kümneliikmeline meeskond jaguneb praegu järgmiselt: peasekretär, administraator, järelevalveametnik (tegutseb ühtlasi raamatupidajana), arhivaar (tegutseb ühtlasi tõlkijana), kaks sekretäri, masinakirjutaja (tegutseb ühtlasi telefonistina), bürooassistent (tegeleb ühtlasi paljundamisega), autojuht (tegutseb ühtlasi kullerina) ja abitöötaja (kes on vajaduse korral abiks ka kantseleis).“¹³

See väike haldusorgan tegeles peamiselt erinõukogu istungite korraldamise logistikaga. Sellest ajast saadik on peasekretariaadi roll märkimisväärselt edasi arenenud. Tänapäevaks on nõukogu peasekretariaat lisaks tavapärasele kantseleiülesannetele (nagu igapäevane dokumentide ettevalmistamine, tõlkimine ja protokollimine) järk-järgult saanud ka üha enam poliitilisi ülesandeid: sekretariaat tagab nõukogu töö järjepidevuse olukorras, kus eesistujariigid iga kuue kuu tagant vahetuvad, lisab dünaamikat läbirääkimiste protsessi ning määrab kindlaks nõukogu tööprogrammi erinevad prioriteedid; sekretariaat nõustab eesistujariiki kompromisside saavutamisel, tuginedes oma üha suurenevale teadmispagasile nii poliitika, menetlus- kui ka institutsioonilistes küsimustes.

1952. aastal asus ESTÜ Erinõukogu sekretariaat aadressil 5, avenue de la Liberté, Luxembourg

© Euroopa Liit

Alates 1995. aastast asub nõukogu peasekretariaat aadressil 175, rue de la Loi, Brüssel

© Euroopa Liit

13 ESTÜ Ministrite Erinõukogu peasekretäri Christian Calmesi 17. novembril 1952 Saksamaa Liitvabariigi kantserile ja välisministrile Konrad Adenauerile saadetud aruanne sekretariaadi vahendite kasutamise ja töötajate tegevuse korraldamise kohta (CM1 1952–36), lk 2.

Nõukogu peasekretariaadi järjest aktiivsem roll leidis kinnitust 1999. aasta detsembris Helsingis toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumisel, kui liit tegi ettevalmistusi laiendamiseks¹⁴, ning seejärel märgiti sekretariaadi suurenenud roll ära ka nõukogu kodukorra artiklis 23. Kõnealusel artiklis sätestatakse, et „[peasekretariaat] on tihedalt ja pidevalt seotud nõukogu töö korraldamise, koostööstamise ja selle ühtsuse tagamisega” ning aitab eesistujariiki lahenduste leidmisel¹⁵.

60 aastat õigusloomet ja otsuste tegemist

Alates Pariisi lepingu jõustumisest 1952. aastal on nõukogu, nagu kogu Euroopa integratsiooniprotsessi, olnud pidevas muutumises. Algselt kogunes nõukogu selleks, et esitada arvamusi ülemameti pakutud algatuste kohta; nüüd on nõukogule aluslepingutega antud üldine mandaat otsuste tegemiseks. Nõukogu on Euroopa institutsioonilises struktuuris liikunud üksinda otsustamise juurest tõelise kaasotsustamisprotsessini, milles ta osaleb koos Euroopa Parlamendiga. Ja kuigi otsustamisprotsess on muutunud järjest keerukamaks, on see samas ka märksa läbipaistvam ja üldsusele avatum. Kui 60 aastat tagasi kohtuti eranditult kinniste uste taga, saab praegune põlvkond jälgida nõukogus seadusandliku akti eelnõude üle toimuvat mõttevahetust või hääletamist nõukogu veebisaidi vahendusel otseülekanadena.

Oma 60aastase eksistentsi jooksul on nõukogu meisterlikult täitnud ka oma tasakaalustavat rolli ühelt poolt liikmesriikide huvide ja teiselt poolt ühiselt otsustamise vahel. Kuigi nõukogu liikmete arv on nüüdseks peaaegu viiekordistunud, täiustab nõukogu jätkuvalt kompromisslahendusteni jõudmise viise. Kõigest olenemata on nõukogu kui privilegeeritud institutsioon liikmesriikide mõjuvõimu teostamiseks olnud siiski palju enam kui lihtsalt riikide huvide esindaja – pigem on nõukogu ühiselt otsustamise koht. Nõukogu on foorum, kus liikmesriigid on õppinud töötama üheskoos, et tagada Euroopa Liidu toimimine.

14 Eesistujariigi järeldused, Helsingi Euroopa Ülemkogu, 10.–11. detsember 1999. Vt III lisa – „Toimiv nõukogu liidu laiendamise huvides: suunised reformiks ja töökorralduslikud soovitusused”.

15 Nõukogu 1. detsembri 2009. aasta otsus, millega võetakse vastu nõukogu kodukord (ELT L 325, 11.12.2009, lk 35–61), artikli 23 lõige 3.

„Nõukogu koosneb kõigi liikmesriikide esindajatest ministri tasandil”
Euroopa Liidu lepingu artikli 16 lõige 2

Nõukogu istung 27 liikmesriigi osalusega – 3155. istung, põllumajandus ja kalandus, Brüssel, 19. ja 20. märts 2012

Nõukogu on oluline otsustaja,

kes tegutseb seadusandjana

► koos Euroopa
Parlamendiga

Alates 1995. aastast peetakse nõukogu istungeid Brüsselis Justus Lipsiuse hoones

kes tuleb kokku 10 koosseisus

► üldasjad

► välisasjad (eesistujaks on liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja)

► majandus- ja rahandusküsimused
► justiits- ja siseküsimused

► tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimused

► konkursivõime (siseturg, tööstus, teadusuuringud ja kosmos)

► transport, telekommunikatsioon ja energia

► põllumajandus ja kalandus
► keskkond

► haridus, noored, kultuur ja sport

kelle eesistujana tegutsevad

► kuue kuu kaupa
kordamööda kõik
liikmesriigid

keda abistavad

► COREPER (alaliste esindajate komitee)

► komiteed ja töörühmad
► nõukogu peasekretariaat

kes võtab otsuseid vastu

► lihthäälteenamusega
► kvalifitseeritud
häälteenamusega
► ühehäälset

Laienemine

6 liikmesriigist 27 liikmesriigini

ja peagi 28 liikmesriigini
eeldatavasti 2013

Aastatel 1952–1967 toimusid Euroopa Sõe- ja Terveisühenduse Ministrite Erinõukogu istungid Luxembourgis hoones „Cercle Municipal”

8. septembril 1952 Luxembourgis toimusid Euroopa Sõe- ja Terveisühenduse Ministrite Erinõukogu esimese istungi eesistuja oli kantser Adenauer (keskel)

Kujunemine

► kolmest nõukogust üheks nõukoguks

1952 Euroopa Sõe- ja Terveisühenduse Ministrite Erinõukogu

1958 Euroopa Majandusühenduse Nõukogu

Euroopa Aatomienergiaühenduse Nõukogu

1967 Liitmislepinguga luuakse Euroopa ühenduste ühtne nõukogu

1993 Maastrichti lepinguga nimetatakse see ümber Euroopa Liidu Nõukoguks

Nõukogu istung kuue liikmesriigi osalusega – 163. istung, rahandusküsimused, Brüssel, 19. august 1971

Aastatel 1958–1971 toimusid nõukogu istungid Brüsselis Ravensteini hoones

Eli Nõukogu – 60 aastat aluslepingute artikleid

Euroopa Sõe- ja Terasühenduse asutamisleping

III PEATÜKK – Nõukogu

Artikkel 26

Nõukogu täidab oma volitusi käesolevas lepingus sätestatud juhtudel ja viisil, eelkõige eesmärgiga ühtlustada ülemameti ja oma riikide üldise majanduspoliitika koordineerimise eest vastutavate valitsuste tegevust.

Selleks vahetavad nõukogu ja ülemamet teavet ja peavad omavahel nõu.

Nõukogu võib paluda, et ülemamet vaataks läbi kõik ettepanekud või meetmed, mida nõukogu võib pidada asjakohaseks või vajalikuks, et saavutada ühiseid eesmärke.

Artikkel 27

Nõukogu koosneb liikmesriikide esindajatest. Iga riigi valitsus nimetab sellesse ühe oma liikme.

Iga nõukogu liige täidab eesistuja ametikohta, mis vahetub kuue kuu tagant vastavalt liikmesriikide tähestikulisele järjekorrale.

Artikkel 28

Nõukogu tuleb kokku eesistuja kutsel liikmesriigi või ülemameti taotluse korral.

Kui nõukoguga konsulteerib ülemamet, käsitleb nõukogu küsimust, ilma et selleks oleks ilmingimata vaja korraldada hääletamist. Nõukogu menetluste protokollid edastatakse ülemametile.

Kui lepinguga on nõutav nõukogu nõusolek, loetakse nõusolek antuks, kui ülemameti esitatud ettepanekule annab heakskiidu:

- liikmesriikide esindajate absoluutne enamus, sealhulgas ühe sellise riigi esindaja hääl, kelle sõe- ja terasetoodangu koguväärtus moodustab vähemalt 20 protsenti ühenduse omast; või

- häälte võrdse jaotumise korral ja kui ülemamet säilitab oma seisukoha pärast teist arutelu, kahe sellise liikmesriigi esindajad, kelle söe- ja terasetoodangu koguväärtus moodustab vähemalt 20 protsenti ühenduse omast.

Kui käesoleva lepinguga on nõutav ühehääline otsus või ühehääline nõusolek, loetakse selline otsus nõuetekohaselt tehtuks või nõusolek antuks, kui kõik nõukogu liikmed hääletavad poolt.

Nõukogu otsused, välja arvatud otsused, mille puhul on nõutav kvalifitseeritud häälteenamus või ühehäälsus, tehakse nõukogu liikmete häälteenamusega; see häälteenamus loetakse saavutatuks, kui see esindab liikmesriikide esindajate absoluutset enamust, sealhulgas ühe sellise riigi esindaja häält, kelle söe- ja terasetoodangu koguväärtus moodustab vähemalt 20 protsenti ühenduse omast.

Hääletamisel võib iga nõukogu liige esindada peale enda veel ainult ühte liiget.

Nõukogu suhtleb liikmesriikidega oma eesistuja kaudu.

Nõukogu õigusaktid avaldatakse nõukogu poolt otsustataval viisil.

Artikkel 29

Nõukogu määrab kindlaks ülemameti presidendi ja liikmete ning Euroopa Kohtu presidendi, kohtunike, kohtujuristide ja kohtusekretäri palgad, toetused ja pensionid.

Artikkel 30

Nõukogu võtab vastu oma kodukorra.

Euroopa Majandusühenduse asutamisleping

2. jagu – Nõukogu

Artikkel 145

Nõukogu, selleks et tagada käesolevas lepingus seatud eesmärkide saavutamine ning kooskõlas käesoleva lepingu sätetega:

- tagab liikmesriikide üldise majanduspoliitika kooskõlastamise;
- on volitatud võtma vastu otsuseid.

Artikkel 146

Nõukogu koosneb liikmesriikide esindajatest. Iga riigi valitsus nimetab sellesse ühe oma liikme.

Iga nõukogu liige täidab eesistuja ametikohta, mis vahetub kuue kuu tagant vastavalt liikmesriikide tähestikulisele järjekorrale.

Artikkel 147

Nõukogu tuleb kokku eesistuja kutsel eesistuja enda algatusel või ühe nõukogu liikme või komisjoni taotlusel.

Artikkel 148

1. Kui käesolev leping ei sätesta teisiti, teeb nõukogu otsused oma liikmete häälteenamusega.
2. Kui nõukogu otsuseks on nõutav kvalifitseeritud häälteenus, arvestatakse tema liikmete hääli järgmiselt:

<i>Belgia</i>	2
<i>Saksamaa</i>	4
<i>Prantsusmaa</i>	4
<i>Itaalia</i>	4
<i>Luksemburg</i>	1
<i>Madalmaad</i>	2

Nõukogu otsuste vastuvõtmiseks on nõutav vähemalt:

- 12 poolthäält, kui käesolevas lepingus on ette nähtud otsuste vastuvõtmine komisjoni ettepaneku põhjal;
- muudel juhtudel 12 poolthäält, mis on antud vähemalt nelja liikme poolt.

3. Isiklikult kohal viibivate või esindatud liikmete hääletamisest hoidumine ei takista nõukogu vastu võtmast otsuseid, mis nõuavad ühehäälsust.

Artikkel 149

Kui nõukogu teeb käesolevast lepingust lähtuvalt otsuse komisjoni ettepaneku põhjal, siis on õigusakti puhul, mis seda ettepanekut muudab, nõutav ühehäälsus.

Niikaua kui nõukogu ei ole otsustanud, võib komisjon oma esialgset ettepanekut muuta, eelkõige juhul, kui ettepaneku osas on konsulteeritud assambleega.

Artikkel 150

Hääletamisel võib iga nõukogu liige esindada peale enda veel ainult ühte liiget.

Artikkel 151

Nõukogu võtab vastu oma kodukorra.

Kodukorraga võib näha ette liikmesriikide esindajatest koosneva komitee moodustamise. Nõukogu määrab kindlaks komitee ülesanded ja volitused.

Artikkel 152

Nõukogu võib komisjonilt taotleda uuringute korraldamist, mida nõukogu peab soovitavaks ühiste eesmärkide saavutamiseks, ning teha talle asjakohaseid ettepanekuid.

Artikkel 153

Saanud komisjoni arvamuse, määrab nõukogu kindlaks käesoleva lepinguga ettenähtud komiteede tööd reguleerivad eeskirjad.

Artikkel 154

Nõukogu määrab kvalifitseeritud häälteenamusega kindlaks komisjoni presidendi ja liikmete ning Euroopa Kohtu presidendi, kohtunike, kohtujuristide ja kohtusekretäri palgad, toetused ja pensionid. Samuti määrab nõukogu kvalifitseeritud häälteenamusega kindlaks kõik väljamaksed, mis tehakse töötasu asemel.

Euroopa Aatomienergiaühenduse Nõukogu

II jagu – Nõukogu

Artikkel 115

Nõukogu täidab oma ülesandeid ja võtab vastu otsuseid käesoleva lepingu sätete kohaselt.

Nõukogu võtab oma volituste piires kõik meetmed liikmesriikide ja ühenduse tegevuse koordineerimiseks.

Artikkel 116

Nõukogu koosneb liikmesriikide esindajatest. Iga riigi valitsus nimetab sellesse ühe oma liikme.

Iga nõukogu liige täidab eesistuja ametikohta, mis vahetub kuue kuu tagant vastavalt liikmesriikide tähestikulisele järjekorrale.

Artikkel 117

Nõukogu tuleb kokku eesistuja kutsel eesistuja enda algatusel või ühe nõukogu liikme või komisjoni taotlusel.

Artikkel 118

1. Kui käesolev leping ei sätesta teisiti, teeb nõukogu otsused oma liikmete häälteenamusega.
2. Kui nõukogu otsuseks on nõutav kvalifitseeritud häälteenamus, arvestatakse tema liikmete hääli järgmiselt:

<i>Belgia</i>	2
<i>Saksamaa</i>	4
<i>Prantsusmaa</i>	4
<i>Itaalia</i>	4
<i>Luksemburg</i>	1
<i>Madalmaad</i>	2

Nõukogu otsuste vastuvõtmiseks on nõutav vähemalt:

- 12 poolthäält, kui käesolevas lepingus on ette nähtud otsuste vastuvõtmine komisjoni ettepaneku põhjal;
- muudel juhtudel 12 poolthäält, mis on antud vähemalt nelja liikme poolt.

3. Isiklikult kohal viibivate või esindatud liikmete hääletamisest hoidumine ei takista nõukogu vastu võtmast otsuseid, mis nõuavad ühehäälsust.

Artikkel 119

Kui nõukogu teeb käesolevast lepingust lähtuvalt otsuse komisjoni ettepaneku põhjal, siis on õigusakti puhul, mis seda ettepanekut muudab, nõutav ühehäälsus.

Niikaua kui nõukogu ei ole otsustanud, võib komisjon oma esialgset ettepanekut muuta, eelkõige juhul, kui ettepaneku osas on konsulteeritud ülemametiga.

Artikkel 120

Hääletamisel võib iga nõukogu liige esindada peale enda veel ainult ühte liiget.

Artikkel 121

Nõukogu võtab vastu oma töökorra.

Kodukorraga võib näha ette liikmesriikide esindajatest koosneva komitee moodustamise. Nõukogu määrab kindlaks komitee ülesanded ja volitused.

Artikkel 122

Nõukogu võib komisjonilt taotleda uuringute korraldamist, mida nõukogu peab soovitavaks ühiste eesmärkide saavutamiseks, ning teha talle asjakohaseid ettepanekuid.

Artikkel 123

Nõukogu määrab kvalifitseeritud häälteenamusega kindlaks komisjoni presidendi ja liikmete ning Euroopa Kohtu presidendi, kohtunike, kohtujuristide ja kohtusekretäri palgad, toetused ja pensionid. Samuti määrab nõukogu kvalifitseeritud häälteenamusega kindlaks kõik väljamaksed, mis tehakse töötasu asemel.

Euroopa ühenduste ühtse nõukogu ja ühtse komisjoni asutamisleping

I peatükk – Euroopa Ühenduste Nõukogu

Artikkel 1

Käesolevaga asutatakse Euroopa Ühenduste Nõukogu (edaspidi „nõukogu“). See nõukogu asendab Euroopa Sõe- ja Teraseühenduse Ministrite Erinõukogu, Euroopa Majandusühenduse Nõukogu ja Euroopa Aatomienergiaühenduse Nõukogu.

Nõukogu teostab nendele institutsioonidele Euroopa Sõe- ja Teraseühenduse asutamislepingu, Euroopa Majandusühenduse asutamislepingu ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu ning käesoleva lepingu sätetega antud volitusi ja jurisdiktsiooni.

Artikkel 2

Nõukogu koosneb liikmesriikide esindajatest. Iga riigi valitsus nimetab sellesse ühe oma liikme.

Iga nõukogu liige täidab eesistuja ametikohta, mis vahetub kuue kuu tagant vastavalt järgmisele liikmesriikide järjekorrale: Belgia, Saksamaa, Prantsusmaa, Itaalia, Luksemburg, Madalmaad.

Artikkel 3

Nõukogu tuleb kokku eesistuja kutsel eesistuja enda algatusel või ühe nõukogu liikme või komisjoni taotlusel.

Artikkel 4

Liikmesriikide alalistest esindajatest koosnev komitee vastutab nõukogu töö ettevalmistamise ja talle nõukogu poolt antud ülesannete täitmise eest.

Artikkel 5

Nõukogu võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 6

Nõukogu määrab kvalifitseeritud häälteenamusega kindlaks komisjoni presidendi ja liikmete ning Euroopa Kohtu presidendi, kohtunike, kohtujuristide ja kohtusekretäri palgad, toetused ja pensionid. Samuti määrab nõukogu kvalifitseeritud häälteenamusega kindlaks kõik väljamaksed, mis tehakse töötasu asemel.

Euroopa Liidu leping (Maastrichti leping)

2. jagu – Nõukogu

Artikkel 145

Nõukogu, selleks et tagada käesolevas lepingus seatud eesmärkide saavutamine ning kooskõlas käesoleva lepingu sätetega:

- tagab liikmesriikide üldise majanduspoliitika kooskõlastamise;
- on volitatud võtma vastu otsuseid;
- annab komisjonile nõukogu poolt vastuvõetavates õigusaktides volitused nõukogu kinnitatud eeskirju rakendada. Nõukogu võib kehtestada nimetatud volituste kasutamise kohta teatud nõudmisi. Samuti võib nõukogu erijuhtudel jätta endale õiguse kasutada vahetult ise rakendamisvolitusi. Eespool märgitud menetlused peavad olema kooskõlas põhimõtete ja eeskirjadega, mis nõukogul tuleb eelnevalt komisjoni ettepaneku põhjal pärast Euroopa Parlamendi arvamuse saamist ühehäälselt kindlaks määrata.

Artikkel 146

Nõukogu koosneb kõigi liikmesriikide esindajatest ministri tasandil, kellel on asjaomase liikmesriigi valitsust siduvad volitused.

Eesistuja ametikohta täidavad nõukogus kõik liikmesriigid kordamööda kuuekuulise tähtaja jooksul järgmises liikmesriikide järjekorras:

- esimese kuueaastase tsükli jooksul: Belgia, Taani, Saksamaa, Kreeka, Hispaania, Prantsusmaa, Iirimaa, Itaalia, Luksemburg, Madalmaad, Portugal, Ühendkuningriik;
- järgmise kuueaastase tsükli jooksul: Taani, Belgia, Kreeka, Saksamaa, Prantsusmaa, Hispaania, Itaalia, Iirimaa, Madalmaad, Luksemburg, Ühendkuningriik, Portugal.

Artikkel 147

Nõukogu tuleb kokku eesistuja kutsel eesistuja enda algatusel või ühe nõukogu liikme või komisjoni taotlusel.

Artikkel 148

1. Kui käesolev leping ei sätesta teisiti, teeb nõukogu otsused oma liikmete häälteenamusega.
2. Kui nõukogu otsuseks on nõutav kvalifitseeritud häälteenus, arvestatakse tema liikmete hääli järgmiselt:

<i>Belgia</i>	<i>5</i>	<i>Iirimaa</i>	<i>3</i>
<i>Taani</i>	<i>3</i>	<i>Itaalia</i>	<i>10</i>
<i>Saksamaa</i>	<i>10</i>	<i>Luksemburg</i>	<i>2</i>
<i>Kreeka</i>	<i>5</i>	<i>Madalmaad</i>	<i>5</i>
<i>Hispaania</i>	<i>8</i>	<i>Portugal</i>	<i>5</i>
<i>Prantsusmaa</i>	<i>10</i>	<i>Ühendkuningriik</i>	<i>10</i>

Nõukogu otsuste vastuvõtmiseks on nõutav vähemalt:

- 54 poolthäält, kui käesolevas lepingus on ette nähtud otsuste vastuvõtmine komisjoni ettepaneku põhjal;
- muudel juhtudel 54 poolthäält, mis on antud vähemalt kaheksa liikme poolt.

3. Isiklikult kohal viibivate või esindatud liikmete hääletamisest hoidumine ei takista nõukogu vastu võtmast otsuseid, mis nõuavad ühehäälsust.

Artikkel 149 (Kehtetuks tunnistatud)

Artikkel 150

Hääletamisel võib iga nõukogu liige esindada peale enda veel ainult ühte liiget.

Artikkel 151

1. Liikmesriikide alalistest esindajatest koosnev komitee vastutab nõukogu töö ettevalmistamise ja talle nõukogu poolt antud ülesannete täitmise eest.
2. Nõukogu abistab tema töös peasekretariaat, mida juhib peasekretär. Peasekretäri määrab ametisse ühehäälsusega tegutsev nõukogu.

Nõukogu otsustab peasekretariaadi struktuuri.

3. Nõukogu võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 152

Nõukogu võib komisjonilt taotleda mis tahes uuringute korraldamist, mida nõukogu peab soovitavaks ühiste eesmärkide saavutamiseks, ning teha talle mis tahes asjakohaseid ettepanekuid.

Artikkel 153

Saanud komisjoni arvamuse, määrab nõukogu kindlaks käesoleva lepinguga ettenähtud komiteede tööd reguleerivad eeskirjad.

Artikkel 154

Nõukogu määrab kvalifitseeritud häälteenamusega kindlaks komisjoni presidendi ja liikmete ning Euroopa Kohtu presidendi, kohtunike, kohtujuristide ja kohtusekretäri palgad, toetused ja pensionid. Samuti määrab nõukogu kvalifitseeritud häälteenamusega kindlaks kõik väljamaksed, mis tehakse töötasu asemel.

Euroopa Liidu leping (Lissaboni leping)

Artikkel 16

1. Euroopa Parlament täidab koos nõukoguga seadusandja ja eelarve kinnitaja ülesandeid. Tal on vastavalt aluslepingutes sätestatule poliitika kujundamise ja koordineerimise funktsioonid.
2. Nõukogu koosneb kõigi liikmesriikide esindajatest ministri tasandil, kellel on asjaomase liikmesriigi hääleõigus ja volitus võtta valitsust siduvaid kohustusi.
3. Kui aluslepingud ei näe ette teisiti, teeb nõukogu oma otsused kvalifitseeritud häälteenamusega.
4. Alates 1. novembrist 2014 määratletakse kvalifitseeritud häälteenamust nõukogu liikmete vähemalt 55% häälteenamuseks, mille moodustavad vähemalt 15 liiget tingimusel, et nad esindavad liikmesriike, mille elanikkond moodustab kokku vähemalt 65% liidu elanikest.

Blokeerivas vähemuses peab olema vähemalt neli nõukogu liiget, ilma milleta loetakse saavutatuks kvalifitseeritud häälteenamust.

Muud kvalifitseeritud häälteenamust käsitlevad tingimused sätestatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 238 lõikes 2.
5. Üleminekusätted kvalifitseeritud häälteenamuse kohta, mida kohaldatakse kuni 31. oktoobrini 2014, ja sätted, mida kohaldatakse 1. novembrist 2014 kuni 31. märtsini 2017, määratakse kindlaks üleminekusätete protokollis.
6. Nõukogu koguneb eri koosseisudes, mille loetelu võetakse vastu Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 236 kohaselt.

Üldasjade nõukogu tagab nõukogu eri koosseisude töö järjepidevuse. Üldasjade nõukogu valmistab ette Euroopa Ülemkogu kohtumised ja tagab ülemkogul kokkulepitud meetmete elluviimise järelevalve koostöös Euroopa Ülemkogu eesistuja ning komisjoniga.

Välisasjade nõukogu töötab välja Euroopa Ülemkogu kindlaks määratud strateegiliste suuniste põhjal liidu välistegevuse ning tagab liidu tegevuse järjepidevuse.
7. Liikmesriikide valitsuste alaliste esindajate komitee (COREPER) vastutab nõukogu töö ettevalmistamise eest.
8. Nimetatud lepingu kohaselt on nõukogu istungid avalikud seadusandlike aktide eelnõude arutamisel ja nende üle hääletamisel. Sel eesmärgil jagatakse iga nõukogu istung kaheks osaks, kus käsitletakse vastavalt liidu seadusandlike akte ja muud kui seadusandlikku tegevust.
9. Nõukogu eri koosseisude, välja arvatud välisasjade nõukogu eesistujana toimivad liikmesriikide esindajad nõukogus võrdse rotatsiooni alusel vastavalt tingimustele, mis on kehtestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 236 kohaselt.

Euroopa Liidu toimimise leping (Lissaboni leping)

3. JAGU – Nõukogu

Artikkel 237

Nõukogu tuleb kokku eesistuja kutsel eesistuja enda algatusel või ühe nõukogu liikme või komisjoni taotlusel.

Artikkel 238

1. Kui nõukogu otsuse tegemiseks on nõutav liithäälteenamus, teeb ta otsuse oma liikmete häälteenamusega.
2. Erandina Euroopa Liidu lepingu artikli 16 lõikest 4 määratletakse kvalifitseeritud häälteenamust alates 1. novembrist 2014 ning kui protokollis üleminekusätete kohta ei sätestatud teisiti, nõukogu liikmete vähemalt 72% häälteenamusena, tingimusel et nad esindavad liikmesriike, mis moodustavad vähemalt 65% liidu elanikest, kui nõukogu ei tee otsust komisjoni ega liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ettepaneku põhjal.
3. Alates 1. novembrist 2014 ning kui protokollis üleminekusätete kohta ei ole sätestatud teisiti, määratletakse kvalifitseeritud häälteenamust, juhul kui aluslepingute kohaldamisel ei osale hääletamisel kõik nõukogu liikmed, järgmiselt:
 - a) Kvalifitseeritud häälteenamust määratletakse nõukogu liikmete vähemalt 55% häälteenamusena tingimusel, et nad esindavad osalevaid liikmesriike, mis moodustavad vähemalt 65% nende riikide elanikest. Blokeerivasse vähemusse peab kuuluma vähemalt minimaalne arv nõukogu liikmeid, kes esindavad rohkem kui 35% osalevate liikmesriikide elanikest, pluss üks liige; ilma selleta loetakse saavutatuks kvalifitseeritud häälteenamus.
 - b) Erandina punktist a määratletakse kvalifitseeritud häälteenamust nõukogu liikmete vähemalt 72% häälteenamusena, tingimusel et nad esindavad liikmesriike, mis moodustavad vähemalt 65% liidu elanikest, kui nõukogu ei tee otsust komisjoni ega liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ettepaneku põhjal.
4. Isiklikult kohal viibivate või esindatud liikmete hääletamisest hoidumine ei takista nõukogu vastu võtmast otsuseid, mis nõuavad ühehäälsust.

Artikkel 239

Hääletamisel võib iga nõukogu liige esindada peale enda veel ainult ühte liiget.

Artikkel 240

1. Liikmesriikide valitsuste alalistest esindajatest koosnev komitee vastutab nõukogu töö ettevalmistamise ja talle viimase poolt antud ülesannete täitmise eest. Nõukogu kodukorras sätestatud juhtudel võib komitee vastu võtta otsuseid menetlusküsimustes.

2. Euroopa Liidu Nõukogu abistab tema töös peasekretariaat, mida juhib nõukogu poolt ametisse nimetatud peasekretär.

Peasekretariaadi korralduse otsustab nõukogu lihthäälteenamusega.

3. Nõukogu teeb lihthäälteenamusega otsuseid menetlusküsimustes ja võtab lihthäälteenamusega vastu oma kodukorra.

Artikkel 241

ELi toimimise lepingu artikli 241 kohaselt võib nõukogu, tehes otsuse lihthäälteenamusega, komisjonilt taotleda uuringute korraldamist, mida nõukogu peab soovitavaks ühiste eesmärkide saavutamiseks, ning teha talle asjakohaseid ettepanekuid. Kui komisjon ettepanekut ei esita, teatab ta nõukogule selle põhjustest.

Artikkel 242

Pärast konsulteerimist komisjoniga määrab nõukogu lihthäälteenamusega kindlaks aluslepingutega ettenähtud komiteede tööd reguleerivad eeskirjad.

Artikkel 243

Nõukogu määrab kindlaks Euroopa Ülemkogu eesistuja, komisjoni presidendi, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja, komisjoni liikmete, Euroopa Liidu Kohtu presidentide, liikmete ja kohtusekretäride ning nõukogu peasekretäri palga, hüvitised ning pensioni. Ta määrab kõik väljamaksed, mida tehakse töötasu asemel.

Eli Nõukogu – 60 aastat kvalifitseeritud häälteenamusega hääletamist

Õiguslik alus: Rooma lepingu artikkel 148

Kvalifitseeritud häälteenamus aastatel 1958–1972

Liikmesriik	Häälte arv
 Saksamaa	4
 Prantsusmaa	4
 Itaalia	4
 Belgia	2
 Madalmaad	2
 Luksemburg	1
Kokku	17

Kvalifitseeritud häälteenamus:

12 häält komisjoni ettepaneku puhul;
muudel juhtudel 12 häält, mis on antud vähemalt nelja liikme poolt

Õiguslik alus: Iirimaa, Taani ja Ühendkuningriigi ühinemislepingu artikkel 14

Kvalifitseeritud häälteenamus aastatel 1973–1980

Liikmesriik	Häälte arv
 Saksamaa	10
 Prantsusmaa	10
 Itaalia	10
 Ühendkuningriik	10
 Belgia	5
 Madalmaad	5
 Taani	3
 Iirimaa	3
 Luksemburg	2
Kokku	58

Kvalifitseeritud häälteenamus:

41 häält komisjoni ettepaneku puhul;
muudel juhtudel 41 häält, mis on antud vähemalt kuue liikme poolt

Õiguslik alus: Kreeka ühinemislepingu artikkel 14
Kvalifitseeritud häälteenamus aastatel 1981–1985

Liikmesriik	Häälte arv
 Saksamaa	10
 Prantsusmaa	10
 Itaalia	10
 Ühendkuningriik	10
 Belgia	5
 Kreeka	5
 Madalmaad	5
 Taani	3
 Iirimaa	3
 Luksemburg	2
Kokku	63

Kvalifitseeritud häälteenamus:

45 häält komisjoni ettepaneku puhul;
 muudel juhtudel 45 häält, mis on antud vähemalt kuue liikme poolt

Õiguslik alus: Hispaania ja Portugali ühinemislepingu artikkel 14
Kvalifitseeritud häälteenamus aastatel 1986–1994

Liikmesriik	Häälte arv
 Saksamaa	10
 Prantsusmaa	10
 Itaalia	10
 Ühendkuningriik	10
 Hispaania	8
 Belgia	5
 Kreeka	5
 Madalmaad	5
 Portugal	5
 Taani	3
 Iirimaa	3
 Luksemburg	2
Kokku	76

Kvalifitseeritud häälteenamus:

54 häält komisjoni ettepaneku puhul;
 muudel juhtudel 54 häält, mis on antud vähemalt kaheksa liikme poolt

Õiguslik alus: Austria, Soome ja Rootsi ühinemislepingu artikkel 15
Kvalifitseeritud häälteenamus aastatel 1995–2004

Liikmesriik	Hääle arv	Liikmesriik	Hääle arv
 Saksamaa	10	 Portugal	5
 Prantsusmaa	10	 Austria	4
 Itaalia	10	 Rootsi	4
 Ühendkuningriik	10	 Taani	3
 Hispaania	8	 Iirimaa	3
 Belgia	5	 Soome	3
 Kreeka	5	 Luksemburg	2
 Madalmaad	5		
Kokku			87

Kvalifitseeritud häälteenamus:

64 häält komisjoni ettepaneku puhul;
 muudel juhtudel 64 häält, mis on antud vähemalt 11 liikme poolt

Õiguslik alus: Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemislepingu artikkel 26

Kvalifitseeritud häälteenamus ajavahemikus mai 2004 – oktoober 2004

Liikmesriik	Hääle arv	Liikmesriik	Hääle arv
 Saksamaa	10	 Austria	4
 Prantsusmaa	10	 Taani	3
 Ühendkuningriik	10	 Slovakkia	3
 Itaalia	10	 Soome	3
 Hispaania	8	 Iirimaa	3
 Poola	8	 Leedu	3
 Madalmaad	5	 Läti	3
 Kreeka	5	 Sloveenia	3
 Portugal	5	 Eesti	3
 Belgia	5	 Küpros	2
 Tšehhi Vabariik	5	 Luksemburg	2
 Ungari	5	 Malta	2
 Rootsi	4		
Kokku			124

Kvalifitseeritud häälteenamus:

88 häält komisjoni ettepaneku puhul;
 muudel juhtudel 88 häält, mis on antud vähemalt 11 liikme poolt

Õiguslik alus: Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemislepingu artikkel 12

Kvalifitseeritud hääleteenamus ajavahemikus november 2004–2006

Liikmesriik	Häälte arv	Rahvaarv (× 1000) ¹⁶	%	Liikmesriik	Häälte arv	Rahvaarv (× 1000)	%
 Saksamaa	29	82 500,8	17,88	 Austria	10	8 206,5	1,77
 Prantsusmaa	29	62 370,8	13,51	 Taani	7	5 411,4	1,17
 Ühendkuningriik	29	60 063,2	13,01	 Slovakkia	7	5 384,8	1,16
 Itaalia	29	58 462,4	12,67	 Soome	7	5 235,6	1,13
 Hispaania	27	43 038,0	9,32	 Iirimaa	7	4 109,2	0,89
 Poola	27	38 171,8	8,27	 Leedu	7	3 425,3	0,74
 Madalmaad	13	16 305,5	3,53	 Läti	4	2 306,4	0,71
 Kreeka	12	11 073,0	2,40	 Sloveenia	4	1 997,6	0,43
 Portugal	12	10 529,3	2,28	 Eesti	4	1 347,0	0,29
 Belgia	12	10 445,9	2,26	 Küpros	4	749,2	0,16
 Tšehhi Vabariik	12	10 220,6	2,21	 Luksemburg	4	455,0	0,09
 Ungari	12	10 097,5	2,18	 Malta	3	402,7	0,08
 Rootsi	10	9 011,4	1,95				
Kokku					321	461 324,0	100
Alampiir (62%)					232	286 020,9	62

Kvalifitseeritud hääleteenamus:

232 häält ja liikmesriikide enamuse toetus komisjoni ettepaneku puhul;
232 häält ja vähemalt 2/3 liikmesriikide toetus muudel juhtudel

Liikmesriigi taotluse korral:

kontrollida, et liikmesriikide poolthääled esindavad vähemalt 62% liidu kogurahvastikust

16 Need arvud kehtivad ajavahemiku kohta 1. jaanuar – 31. detsember 2006. Nõukogu 23. jaanuari 2006. aasta otsus 2006/34/EÜ, Euratom, millega võetakse vastu nõukogu kodukord (ELT L 22, 26.1.2006, lk 32–33).

Õiguslik alus: Bulgaaria ja Rumeenia ühinemislepingu artikkel 22
Kvalifitseeritud häälteenamus ajavahemikus 2007 – november 2009

Õiguslik alus: Lissaboni lepingu protokoll nr 36 („Üleminekusätete kohta“) artikkel 3
Kvalifitseeritud häälteenamus ajavahemikus detsember 2009 – juuni 2013

Liikmesriik	Häälte arv	Rahvaarv (× 1000) ¹⁷	%	Liikmesriik	Häälte arv	Rahvaarv (× 1000)	%
Saksamaa	29	81 843,7	16,25	Austria	10	8 443,0	1,68
Prantsusmaa	29	65 397,9	12,98	Bulgaaria	10	7 327,2	1,45
Ühend- kuningriik	29	62 989,6	12,51	Taani	7	5 580,5	1,11
Itaalia	29	60 820,8	12,08	Slovakkia	7	5 404,3	1,07
Hispaania	27	46 196,3	9,17	Soome	7	5 401,3	1,07
Poola	27	38 538,4	7,65	Iirimaa	7	4 582,8	0,91
Rumeenia	14	21 355,8	4,24	Leedu	7	3 007,8	0,60
Madalmaad	13	16 730,3	3,32	Läti	4	2 055,5	0,41
Kreeka	12	11 290,9	2,24	Sloveenia	4	2 041,8	0,41
Portugal	12	11 041,3	2,19	Eesti	4	1 339,7	0,27
Belgia	12	10 541,8	2,09	Küpros	4	862,0	0,17
Tšehhi Vabariik	12	10 505,4	2,09	Luksemburg	4	524,9	0,10
Ungari	12	9 957,7	1,98	Malta	3	416,1	0,08
Rootsi	10	9 482,9	1,88				
Kokku					345	503 679,7	100
Alampiir (62%)					255	312 281,4	62

Kvalifitseeritud häälteenamus:

255 häält ja liikmesriikide enamuse toetus komisjoni ettepaneku puhul;
 255 häält ja vähemalt 2/3 liikmesriikide toetus muudel juhtudel

Liikmesriigi taotluse korral:

kontrollida, et liikmesriikide poolthääled esindavad vähemalt 62% liidu kogurahvastikust

17 Need arvud kehtivad ajavahemiku kohta 1. jaanuar – 31. detsember 2013. Nõukogu 14. jaanuari 2013. aasta otsus 2013/37/EL, millega võetakse vastu nõukogu kodukord (ELT L 16, 19.1.2013, lk 16–17).

Õiguslik alus: Horvaatia ühinemislepingu artikkel 20

Kvalifitseeritud hääldenamus ajavahemikus juuli 2013 – oktoober 2014

Liikmesriik	Hääletus-tule-mused	Rahvaarv (× 1000) ¹⁸	%	Liikmesriik	Hääletus-tule-mused	Rahvaarv (× 1000)	%
 Saksamaa	29	81 843,7	16,02	 Austria	10	8 443,0	1,66
 Prantsusmaa	29	65 397,9	12,87	 Bulgaaria	10	7 327,2	1,44
 Ühendkuningriik	29	62 989,6	12,39	 Taani	7	5 580,5	1,09
 Itaalia	29	60 820,8	11,97	 Slovakkia	7	5 404,3	1,06
 Hispaania	27	46 196,3	9,09	 Soome	7	5 401,3	1,06
 Poola	27	38 538,4	7,58	 Iirimaa	7	4 582,8	0,90
 Rumeenia	14	21 355,8	4,20	 Horvaatia	7	4 398,2	0,86
 Madalmaad	13	16 730,3	3,29	 Leedu	7	3 007,8	0,59
 Kreeka	12	11 290,9	2,22	 Läti	4	2 055,5	0,40
 Belgia	12	11 041,3	2,17	 Sloveenia	4	2 041,8	0,40
 Portugal	12	10 541,8	2,07	 Eesti	4	1 339,7	0,26
 Tšehhi Vabariik	12	10 505,4	2,06	 Küpros	4	862,0	0,16
 Ungari	12	9 957,7	1,95	 Luksemburg	4	524,9	0,10
 Rootsi	10	9 482,9	1,86	 Malta	3	416,1	0,08
Kokku					352	508 077,9	100
Alampiir (62%)					260	315 008,3	62

Kvalifitseeritud hääldenamus:

260 häält ja liikmesriikide enamuse toetus komisjoni ettepaneku puhul;
260 häält ja vähemalt 2/3 liikmesriikide toetus muudel juhtudel

Liikmesriigi taotluse korral:

kontrollida, et liikmesriikide poolthääled esindavad vähemalt 62% liidu rahvastikust

Õiguslik alus: Lissaboni lepingu artikkel 16

Kvalifitseeritud hääldenamus alates 1. novembrist 2014

Kvalifitseeritud hääldenamus:

55% liikmesriikidest, esindades vähemalt
15 liikmesriiki, komisjoni ettepaneku puhul;
72% liikmesriikidest muudel juhtudel

Poolt hääletavad liikmesriigid
peavad esindama vähemalt 65%
liidu rahvastikust

Peasekretärid ja peasekretariaat

Christian Calmes, LU
peasekretär
9. septembrist 1952 kuni 14. juunini 1973

*Novembris 1952 töötas
peasekretariaadis
11 inimest*

Nicolas Hommel, LU
peasekretär
1. juulist 1973 kuni 7. oktoobrini 1980

*Juulis 1973 töötas
peasekretariaadis
974 inimest*

Niels Ersbøll, DK
peasekretär
8. oktoobrist 1980 kuni 31. augustini 1994

*Oktoobris 1980 töötas
peasekretariaadis
1457 inimest*

Jürgen Trumpf, DE
peasekretär
1. septembrist 1994 kuni 17. oktoobrini 1999

*Septembris 1994 töötas
peasekretariaadis
2197 inimest*

Javier Solana, ES
peasekretär ning ühise välis- ja
julgeolekupoliitika kõrge esindaja alates
18. oktoobrist 1999 kuni 30. novembrini 2009

*Novembris 1999 töötas
peasekretariaadis
2522 inimest*

Pierre de Boissieu, FR
peasekretär
1. detsembrist 2009 kuni 25. juunini 2011

*Detsembris 2009 töötas
peasekretariaadis
3237 inimest*

Uwe Corsepius, DE
peasekretär
alates 26. juunist 2011

*Juulis 2011 töötas
peasekretariaadis
2918 inimest*

Eli Nõukogu – ajaloolist huvi pakkuvad dokumendid

8.–10. septembril 1952 Luxembourgis toimunud ESTÜ Erinõukogu avaistungi protokoll (toimik: CM1.1952/1).

25. jaanuaril 1958 Brüsselis toimunud EMÜ Nõukogu ja Euratomi Nõukogu avaistungi protokoll (toimik: CM2.1958/1; dok: CEE EUR/CM/20/58).

ESTÜ Nõukogu kodukord (toimik: CM1.1952/34; dok: 427/54).

EMÜ ja Euratomi nõukogude kodukord (toimik: CM2.1958/4; dok-d: 213/58 ja 261/58).

17.–18. ja 28.–29. jaanuaril 1966 Luxembourgis toimunud EMÜ Nõukogu erakorralise istungi protokoll (toimik: CM2.1966/1; dok: C/12/66).

3. juulil 1967 Brüsselis toimunud Euroopa Ühenduste Nõukogu avaistungi protokoll (toimik: CM2.1967/52; dok: R/1070/67).

2. mail 1985 Brüsselis toimunud Euroopa Ühenduste Nõukogu 1000. istungi protokoll (toimik: CM4.1B.1985/1085; dok: 6539/85).

5. novembril 1993 Brüsselis toimunud nõukogu 1697. istungi (kultuuriküsimused) protokoll (esimene Euroopa Liidu Nõukogu istung pärast Maastrichti lepingu jõustumist (toimik: CM4.1B.1993/621; dok: 9846/93)).

21.–22. aprillil 1997 Luxembourgis toimunud Euroopa Liidu Nõukogu 2000. istungi protokoll (toimik: CM4. CAB.1997/38; dok: 7198/97).

8. märtsil 2010 Brüsselis toimunud Euroopa Liidu Nõukogu 3000. istungi (tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimused) protokoll (toimik: CM8.CAB.2010/64; dok: 7229/10).

Kõikide aluslepingute kohta vt Euroopa Liidu Väljaannete Talituse väljaannet „Pariisist Lissabonini – Euroopa Liidu aluslepingute jälgedes”, Luxembourg 2012.

Kõik selles lisas nimetatud nõukogu dokumendid on kättesaadavad nõukogu arhiivis (archives.centrales@consilium.europa.eu).

Nõukogu peasekretariaat

Euroopa Liidu Nõukogu
1952–2012: 60 aastat õigusloomet ja otsuste tegemist

Luxembourg: Euroopa Liidu Väljaannete Talitus

2013 – 45 lk – 17,6 × 25,0 cm

ISBN 978-92-824-3803-9

doi:10.2860/98642

KUST SAAB ELi VÄLJAANDEID?

Tasuta väljaanded:

- üksikeksemplarid:
EU Bookshopi kaudu (<http://bookshop.europa.eu>);
- rohkem eksemplare ning plakatid ja kaardid:
Euroopa Liidu esindustest (http://ec.europa.eu/represent_et.htm),
delegatsioonidest väljaspool ELi (http://eeas.europa.eu/delegations/index_et.htm),
kasutades Europe Direct'i teenistust (http://europa.eu/europedirect/index_et.htm)
või helistades infotelefonile 00 800 6 7 8 9 10 11 (kõikjalt EList helistades tasuta) (*).

(*) Antav teave on tasuta nagu ka enamik kõnesid (v.a mõne operaatori, hotelli ja telefonikabiini puhul).

Tasulised väljaanded:

- EU Bookshopi kaudu (<http://bookshop.europa.eu>).

Tasulised tellimused:

- Euroopa Liidu Väljaannete Talituse edasimüüjate kaudu
(http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm).

CONSILIUM

Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Tel +32 22816111

www.consilium.europa.eu

Väljaannete talitus

doi:10.2860/98642

ISBN 978-92-824-3803-9

9 789282 438039